

Gezocht: Kinderrechten

Groep 3: Wij gaan mee!

“Ik wil later dik worden.”, zegt Emma, terwijl ze met een stokje kleine gaatjes maakt in het zand.

“Hoezo? Wie wil er nou dik zijn ... Dan kan je toch niet hard rennen en zo ...” Lyn fronsst haar wenkbrauwen. Emma is haar beste vriendin. Maar soms zegt ze domme dingen.

“Precies. Dan kan ik lekker traag zijn. En dan brengt mijn man me koffie.”

“Bweuh! Koffie! Vies!” Lyn trekt een smoel.

“Grote mensen vinden koffie lekker. Dus later vind ik het vast ook.”

“Ik niet, hoor.”

“He, zullen we kijken of Franka buiten mag?”

“Nou, ik weet het niet. Gisteren moest ze binnen blijven. Mams zei dat het niet goed gaat. Haar familie moet terug en Franka moet mee. Ze hebben geen asiel, of zo.”

“Asiel? Dat is toch voor honden?”

Franka zit op de drempel in de deuropening van haar huis.

“He Franka! Emma zegt dat ze later dik wil zijn. Dom he!”

“En Lyn zegt dat jij niet naar het asiel mag. Dat is pas dom!”

Franka kijkt hen een beetje sip aan maar moet ook een beetje lachen.

“We moeten weg”, zegt ze. “Gisteren kwam er een brief waarin stond dat we ‘uitgeprocedeerd’ zijn. Dat betekent dat we niets meer kunnen doen en terug moeten naar Albanië.”

Op school is Franka er niet met haar gedachten bij. Meester Jo ziet het wel, maar hij zegt er niks over. Op de speelplaats heeft ze geen zin om te spelen en Emma komt bij haar zitten.

“Wanneer moet je vertrekken?”

“Volgende zaterdag. Dat is binnen tien dagen al.”

“Jeetje”, zegt Emma.

“Ik heb geen vrienden in Albanië. En ik spreek geen Albanees. De Albanezen houden ook niet van ons, Roma mensen.”

“Het is niet eerlijk”, vindt Emma. “Wij mogen blijven en jij moet weg. Weet je wat: we gaan gewoon mee! Dan ben je niet alleen.”

Franka lacht. “Dat zal je moeder nooit goed vinden.”

Na de rekenles praten ze in de klas over Franka. “Ik heb een idee”, zegt de meester: “We voeren actie. We maken er een ludieke actie van.”

“Wat is dat ‘ludiek’?”

“Dat betekent dat het om te spelen is, dus niet echt. Maar dat wil niet zeggen dat we het niet menen: we willen niet dat Franka en haar familie weg moeten.”

“Ik heb een idee”, zegt Emma. “Deze zaterdag gaan we allemaal met onze koffers naar het huis van Franka. We maken een grote spandoek waarop staat ‘wij gaan mee’.”

“Dat vinden mijn ouders nooit goed”, zegt Lynn.

“Ik praat wel met jullie ouders. Morgen krijgen jullie allemaal een brief mee naar huis”, belooft de meester.

“Onze ouders kunnen toch ook meedoen”, zegt Emma.

“Goed idee”, vindt de meester.

“Dan kunnen onze ouders een brief sturen naar de krant waarin ze schrijven dat ze niet willen dat we meegaan en dat ze willen dat Franka blijft. Zo komt het in de krant.”

De volgende maandag verschijnt dit artikel in de krant:

Kinderen voeren actie tegen uitwijzing Roma-gezin

Zaterdagmorgen verzamelden zich 20 kinderen van het 5de leerjaar van de Lommelse basisschool Heilig Hart bij het huis van een Roma-gezin in de Kerkstraat. Het gezin werd uitgewezen en moet binnenkort het land verlaten. “Als Franka weg moet, gaan wij mee.”, zegt de elfjarige Lynn. Ze heeft net als haar klasgenootjes symbolisch haar koffer gepakt. Op haar spandoek staat: “WIJ GAAN MEE!”.

Vele ouders protesteren mee, omdat ze er ernstig van overtuigd zijn dat Franka en haar familie moeten blijven. Het gezin woont al zeven jaar in België, de kinderen leren prima op school en iedereen houdt van hen. In het land van herkomst wacht hen een onzeker bestaan.

“Denk je dat Franka mag blijven?” vraagt Emma aan haar mama.

“Ik weet het niet. Ik hoop het. Ze leek wel erg blij, omdat jullie voor haar opkwamen. En ik was erg trots op jou om het geweldige idee. Jullie hebben Franka niet in de steek gelaten. Dat is super!”

Uit: Recht of echt, leesteksten waarin kinderrechten een rol spelen, voor de 3de graad lager onderwijs, Vormen vzw